

ἀρθόνων ἀρνίων, ὠῶν καὶ ῥητινίου. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου νομίζομεν ὅτι δυνατὸν νὰ ἱκανοποιηθῶσιν, ἄνευ ἀποχωρήσεως, τῶν κ. κ. ἐπαρχιωτῶν ἢ εὐσέβεια καὶ ἡ κοιλία.

Β') Ν' ἀναστηθῶσιν οἱ ἀρχαῖοι νόμοι τοῦ Σόλωνος περὶ συντηρήσεως, ἱματισμοῦ καὶ προστασίας τάξεώς τινος ἀθηναίων, καὶ ν' ἀποδοθῇ εἰς τὸ Κεραμεικὸν ὁ προορισμὸς αὐτοῦ καὶ ἡ ἀρχαία λαμπρότης. Οὕτως οἱ κ. κ. ἀντιπρόσωποι τῶν ἐπαρχιῶν, δυνάμενοι νὰ εὐρίσκωσιν ἐκεῖ ἀποζημιώσεις οἰκογενειακῶν τινῶν ἀπολαύσεων, δι' ἀπλῆς ἐγγραφῆς ὀνόματός τινος ἐπὶ τινος στήλης, ὅπως ἐγένετο ἐπὶ Ηερισκίλους, θέλουσι δυναθῆ ἄνευ πολλῆς ἀνίας νὰ παραμένωσιν ἐνταῦθα μέχρι ἐντελοῦς καὶ εὐσυνειδήτου ἐκπληρώσεως τῶν βουλευτικῶν αὐτῶν καθήκοντων.

Τὰ δύο ταῦτα μέτρα εἶναι, νομίζομεν, τὰ μόνα δι' ὧν δύναται νὰ πολεμηθῇ ἡ ὀλεθρία ἐπὶ τοῦ συντάγματος ἐπιβροχὴ τῶν θρησκευτικῶν ἑορτῶν καὶ τῆς οἰκογενείας.

«ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ».

Οἱ κ. κ. ἑνορκοὶ κατὰ τὴν ἐσχάτως εἰσαχθεῖσαν δίκην περὶ μονομαχίας ἠθώωσαν τὸν κατηγορούμενον, λαβόντες ὑπ' ἔψιν ὅτι, καθ' ἣν ἐποχὴν ἀκμάζει ἡ ἐλευθερία τῆς συνειδήσεως, ἀδίκον ἤθελεν εἶναι νὰ τιμωρῆται ὁ μὴ τείνων εὐαγγελικῶς καὶ τὴν ἐτέραν εἰς τὸν ραπίζοντα σιαγόνα. Ἡ ἐτυμηγορία αὐτῶν κ. κ. ἐνόρκων εἶναι τόσῳ μᾶλλον ἀξιεπαινος, καθ' ὅσον ἐπῆλθε

μετὰ τὴν ἔντως κικερώνειον ἀγρόρευσι τοῦ κ. Εἰσαγγελέως « ὑπὲρ βωμῶν καὶ παρειῶν. »

Οὐχ ἦττον ἀξιοθαύμαστος τῆς εὐγλωττίας τοῦ κ. Εἰσαγγελέως ἦτο καὶ ἡ ἀταραξία τοῦ ὑποδίκου. Οἱ φίλοι τοῦ κ. Σ. Μανιτάκη γνωρίζουσι ὅτι οὗτος εἶναι μὲν κάλλιστος καὶ κατὰ πάντα ἀξιεπαινος νέος, ἔχει ὅμως ἀνδροπρεπῆ ἀντιπάθειαν πρὸς τὸ κτένιον, τὰς ψαλίδας καὶ τὰ κομβία. Ὅτε λοιπὸν ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς ἐν τῇ ἐξάψει τῆς ῥητορείας του παρεκίνησε τοὺς κ. κ. ἐνόρκους νὰ μὴ φεισθῶσιν αὐτοῦ, διότι φέρει καλὰ ἐνδύματα, ὁ ὑπόδικος, ἀντὶ νὰ παραχθῇ, ἀνέκραξε μετ' εὐγνωμοσύνης : « Δόξα σοι ὁ Θεός, ὅτι εὐρέθη ἄνθρωπος νὰ μὲ εἶπη καλοενδεδυμένον ».

Τὸ φαινόμενον τοῦ διαφόρου χρωματισμοῦ τῆς κόμης καὶ τοῦ μύστακος τοῦ κ. Α. Σ. . . ἀπεδόθη εἰς τὴν χιόνα τῆς Ἑλβετίας, ἥτις μόνον τὸν μύστακα προσέβαλε,

τὴν δὲ κόμην προφυλασσομένην διὰ πλατυγύρου πύλου κατέλιπεν ἀνέπαφον. Ὁρθότερον εἶναι νὰ εἶπη τις, ὡς ἄλλοτε περὶ τινος παραπλησίου φαινομένου, ὁ ποιητὴς Saint-Amand, ὅτι ὁ κ. Α. Σγ. . ἐργάζεται πλεῖστον διὰ τῶν ὀδόντων ἢ διὰ τοῦ ἐγκεφάλου.

Ἐν ἄρθ. 10^ο τοῦ κανονισμοῦ τῆς « Ἀθηναϊκῆς Λέσχης » ἀναγινώσκομεν τὰ ἐξῆς : « Εἰς οὐδένα ἐπιτρέπεται νὰ ἀποφέρῃ ἐφημερίδας ἢ νὰ ποιῆται αὐτῶν κακὴν χρῆσιν ». Νομίζομεν ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦτο πρέπει νὰ διατυπωθῇ σαφέστερον.

BORPEAN

Κατὰ τὰς ἐπαγγελίας τοῦ παρόντος ὑπουργείου δύο πράγματα ἦσαν ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα, ἡ δι' ἐλαττώσεως τῶν φόρων ἀνακούφισις τῶν γεωργικῶν τάξεων, καὶ ἡ ψήφισις προϋπολογισμοῦ ἐξόδων, ὑπερβαίνοντος τὸν τοῦ κ. Βούλγαρη κατὰ ἐν και ἡμῶν ἑκατομμύριον, πρὸς ἱκανοποίησιν προσωπικῶν ἀπαιτήσεων. Ἐκ τῶν δύο τούτων ἐπαγγελιῶν ἐξεπληρώθη ἐπὶ τοῦ παρόντος μόνον ἡ τελευταία.

Οἱ πλεῖστοι φρονοῦσιν ὅτι αἰτία τῆς κακῆς ἡμῶν καταστάσεως εἶναι αἱ κομματικαὶ διενέξεις· ἡμεῖς ἀπ' ἐναντίας πιστευόμεν ὅτι πολὺ χειροτέρα τῶν διενέξεων τούτων εἶναι ἡ θαυμαστὴ συμφωνία πάντων τῶν κομμάτων περὶ τινὰ ζητήματα. Οὕτω ἡ κατ' ἔτος ἀναγραφή ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ποσοῦ τινος πρὸς διαφθοράν ἐφημερίδων δι' ἀπονομῆς καταχωρίσεων, ἐνῶ πρὸς τοῦτο δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ἢ « Ἐφ. τῆς Κυβερνήσεως », κατήχησε τακτικὸν αἶσχος. Ἀληθές εἶναι ὅτι πρῶτην φοράν ἐξάνεστησαν καὶ ἐπρότειναν κατ' αὐτοῦ νομοσχέδιον οἱ τοῦ πέμπτου κόμματος ἵνα μὴ κατηγορηθῶμεν ὅμως ὡς μεροληπτοῦντες ὑπὲρ αὐτῶν, σπεύδομεν νὰ προσθέσωμεν, ὅτι ἴσως ἔπραξαν τοῦτο βέβαιοι ὄντες ἐκ προτέρων ὅτι δὲν θέλουσιν εἰσακουσθῆ.

Ἐν τῷ « Πρωτῶ Κήρυκι » ἀναγινώσκομεν. « Ὁ Δουξ τῆς Ὠμάλης πρόκειται νὰ συζευχθῇ τὴν Λαράδα πριγκίπισσαν Θήραν ». Εὐχόμεθα αὐτῷ καλὸν πῆθον.
